

INA

Ina jest prawym dopływem Odry, płynie przez Pojezierze Zachodniopomorskie i Pobrzeże Szczecińskie. Długość 129 km, powierzchnia dorzecza 2189 km². Wypływa z torfowiska położonego na północny-wschód od Ińska, na wysokości około 120 m n.p.m. W górnym biegu przyjmuje dopływ z jeziora Ińsko, a następnie przepływa przez kilka jezior. W pobliżu wsi Bytowo około 50% wód Iny kierowanych jest do Pężinki, zwanej także Skradzioną Iną. Na Pobrzeżu Szczecińskim między Stargardem a Goleniowem rzeka płynie wśród lasów Puszczy Goleniowskiej. Teoretycznie jest dostępna od Stargardu dla małych barek, a od Goleniowa dla małych statków rzecznych (aktualnie zarówno leżące w korycie drzewa jak i zarastające nurt zarośla wierzbowe uniemożliwiają takie jej wykorzystanie). Od Recza szlak kajakowy. W ujściowym odcinku obwałowana. Dolina Iny posiada zmienny charakter: od Recza do Stargardu jest szeroka i zabagniona, od Goleniowa węższa i głębsza. Ina uchodzi poniżej jeziora Dąbie do odcinka Odry zwanego Domiążą na wysokości 0,8 m n.p.m.

Średni spadek doliny rzecznej w górnym biegu wynosi 4‰, w dolnym 0,2‰. Średni przepływ z lat 1951-1990 wynosił w Goleniowie 12,4 m³/s, a maksymalna rozpiętość wahań stanów wody w dolnym biegu osiąga 3,5 m. Wody Iny, zwłaszcza w górnym biegu, są czyste (występują nawet pstrągi). Zanieczyszczenia wprowadza Mała Ina oraz ścieki z miast położonych nad dolnym biegiem (Stargard i Goleniów).

Największe dopływy: Mała Ina, Stobnica, Krapiel.

Największe miejscowości: Krzemień, Recz, Stargard, Goleniów.

INA – szczegółowy opis trasy kajakowej

129,1 (1,5) początek rzeki w podmokłym lesie, (do 120,0 m n.p.m.)

127,6 (2,8) most drogi do **Studnicy**.

124,8 (0,0) p ujście **Kanału Iny**, prowadzącego wody z jezior **Íńsko** i **Stubnica** (Wisala). [wiele przemawia za tym, iż jest to właściwy początek Iny (przyp. ML)]

124,8 (2,1) I **Ciemnik**, most drogi Recz – Íńsko.

122,7 (2,1) **jezioro Krzemień** (90,9 m n.p.m.)

120,6 (1,1) wypływ Iny z jeziora.

119,5 (2,3) p **Krzemień**, most drogi Dobrzany – Bytowo.

117,4 (0,4) sztuczny zalew, który daje początek rzece **Pężince**, przejmującej część wód Iny.

117,0 (1,2) wypływ Iny z zalewu.

115,8 (0,2) I **Bytowo**, most drogi do Ognicy.

115,6 (1,1) jezioro **Bytowo**

114,5 (6,3) wypływ Iny z jeziora.

108,2 (1,5) p **Rybaki**, most drogi do Suliborka.

106,7 (2,4) most kolejowy linii Stargard – Kalisz Pomorski.

104,3 (0,1) **RECZ jaz**.

Początek szlaku kajakowego rzeki Iny.

104,2 (0,2) | **RECZ**, most drogi nr 10 Szczecin – Bydgoszcz.

104,0 (0,5) próg ok. 1 m i niższy

103,5 (6,6) | ujście **Reczanki**

96,9 (2,0) **jaz Wapnica**

94,9 (0,2) próg

94,7 (1,4) | ujście **Stobnicy** (31,3 m n.p.m.)

93,3 (3,6) próg

89,7 (0,4) most drogi ze Sławęcina

89,3 (3,3) p ujście **Kanału Nosowo**

86,0 (0,2) p ujście *Reczycy (Rzeczyca, Ognica)*.

85,8 (0,2) most drogi nr 160 Choszczno – Suchań.

85,6 (0,4) | ujście dopływu ze Sławęcina (38,0 m n.p.m.)

85,1 (0,1) **jaz Suchań**

85,0 (1,5) próg

83,5 (1,7) próg

81,8 (3,3) most na drodze z Lipki na łąki (24,9 m n.p.m.)

78,5 (4,1) **jaz Lipka**

74,0 (8,8) most drogi Rzeplino (l) – Żukowo (p). = **jaz Żukowo**

65,2 (2,9) | **Witkowo Drugie**, most lokalnej drogi.

62,3 (0,8) | ujście **Kanału Rzeplińskiego**.

61,5 (0,4) | ujście **Małej Iny**.

- 61,1 (1,1) p ujście **Krąpieli** (19,2 m n.p.m.)
- 60,0 (0,8) **STARGARD**, most kolejowy linii Stargard – Runowo
- 59,2 (0,5) Stargard, most ulicy Wiejskiej.
- 58,7 (0,0) Stargard, most ul. Bydgoskiej i drogi nr 10 Szczecin – Bydgoszcz
- 58,7 (0,0) I wypływ kanału młyńskiego
- 58,5 (0,4) Stargard, **jaz Stargard** na przedłużeniu ul. Włosienniczej.
- 58,2 (0,2) Stargard, most ul. Bolesława Chrobrego i drogi nr 20 Stargard – Chociwel
- 58,0 (0,4) Stargard, most ul. Młyńskiej.
- 57,6 (0,8) p Stargard, ujście **Młynówki**.
- 56,8 (1,8) I Stargard, ujście kanału młyńskiego (17,5 m n.p.m.).
- 55,0 (3,8) p **Kłębino**.
- 51,8 (0,1) p ujście **Małki**.
- 51,7 (3,2) p **Lubowo**, most drogi do Żarowa.
- 48,5 (3,2) p **Rogowo**.
- 45,3 (2,3) I **Smogolice**.
- 43,0 (5,4) p **Poczernin**, most lokalnej drogi (13,6 m n.p.m.)
- 37,6 (0,3) I ujście Kanału Sowno
- 37,3 (0,8) I **Sowno**, most lokalnej drogi.
- 36,5 (9,9) most drogi nr 142 Szczecin – Chociwel (10,2 m n.p.m.)
- 26,6 (4,9) I **Łęsko**, most lokalnej drogi (7,6 m. n.p.m.)
- 21,5 (4,0) p **Zabrodzie**, hodowla żywca.
- 17,5 (0,2) p ujście **Wiśniówki**.
- 17,3 (0,3) **GOLENIÓW**, most kolejowy linii Szczecin – Świnujście (3,5 m n.p.m.)

17,0 (0,5) Goleniów, most ulicy Kasprowicza

16,5 (0,4) Goleniów, most ulicy Andersa wodowskaz „Goleniów” ()

16,1 (0,0) p ujście **Strumyka Goleniowskiego**

16,1 (1,8) Goleniów, most ulicy Szczecińskiej

15,2 (1,5) Goleniów, most ulicy Przestrzennej

13,7 (7,9) most drogi E65 (obwodnicy Goleniowa) (1,6 m n.p.m.)

5,8 (5,1) most lokalnej drogi.

0,7 filary mostu

0,0 ujście **Iny** do **Odry (Domiąży)** naprzeciwko południowego krańca wyspy **Mnisi Ostrów**
(0,1 m n.p.m.; 753,1 km Odry)

Kanał Iny (*wówczas Ina posiada długość 136,3 km do ujścia*)

11,6 (0,7) jezioro Strokowo (Storkowskie Wielkie)

10,9 (0,8) wypływ rzeki z jeziora.

10,1 (0,8) most drogi Węgorzyno – Recz.

9,3 (0,5) jezioro Piesna.

8,8 (0,6) wypływ Iny z jeziora.

8,2 (0,3) jezioro Zamczysko.

7,9 (0,2) Wypływ Iny z jeziora.

7,7 (1,0) jezioro Ińsko (121,7 m n.p.m.)

6,7 (1,2) I dom wypoczynkowy, kemping, plaża.

5,7 (0,2) IŃSKO, wypływ Iny z jeziora.

5,5 (0,3) Ińsko, most drogowy.

5,1 (1,5) Ińsko, most kolejowy linii wąskotorowej (linia rozebrana).

3,5 (1,8) jezioro Wisala (112,0 m n.p.m.)

1,7 (1,7) wypływ Iny z jeziora.

0,0 ujście Kanału Iny do Iny

Rzeka Płonia

Płonia jest prawym dopływem Odry, płynącym przez Pojezierze Zachodniopomorskie i Pobrzeże Szczecińskie. Posiada długość 74,3 km i powierzchnię dorzecza 1101 km². Źródła rzeki znajdują się na wysokości ponad 40 m n.p.m. na Pojezierzu Myśliborskim obok miasta Barlinek. W górnym biegu płynie na północ w głębokiej dolinie o lesistych zboczach, a szerokość koryta dochodzi do 2 m. Poniżej Laskówka rzeka zmienia kierunek na północno-zachodni. W szerokim dnie doliny występuje podmokły las olszowy. Na Równinie Pyrzycko-Stargardzkiej rzeka przepływa przez J. Płoń, a następnie przez południową część J. Miedwie i małe J. Żelewko. Dalej płynie przez Puszcze Bukową i Równinę Goleniowską. Uchodzi do J. Dąbie w pobliżu Szczecina-Dąbia na wysokości około 0,1 m n.p.m.

Średni spadek doliny Płoni wynosi 0,6‰, średni roczny przepływ w latach 1961-1990 wynosił przy ujściu 3,81 m³/s, a rozpiętość wahań stanów wody w dolnym biegu osiągała 2,2 m. Wody Płoni są czyste na około 90% długości biegu rzeki; można w niej spotkać pstrągi i gąbki.

Nazwa rzeki pochodzi z połabsko – pomorskiego wyrazu *plonyj*, tj. równy, płaski oraz z polskiego *plonie* – łączka w lesie, woda niezamarzająca, miejsce wygorzałe, nagie, nieurodzajne.

Szlak kajakowy rzeki Płoni liczy 65 km długości i zaczyna się w Niepołtku. Na trasie spływu nie znajdziemy zbyt wiele miejsc do biwakowania, szczególnie dla większych grup. Charakter rzeki nie pozwala też na organizację zbyt dużych spływów. Na przepłynięcie całości należy przeznaczyć sześć dni; bardziej wprawni mogą ten sam dystans pokonać w trzy dni. Oprócz Morzyczyna nad rzeką nie ma także żadnej innej bazy dla turystów wodnych. Chcąc zorganizować spływ wiosną lub jesienią w oparciu o noclegi w zamkniętych pomieszczeniach możemy skorzystać jedynie z niżej wymienionych miejsc (grupa maksymalnie 40 osobowa):

Morzyczyn – Ośrodek Wodny Oddziału PTTK w Stargardzie

Kołbacz – szkoła podstawowa

Szczecin-Struga – Ośrodek Szkolno-Wychowawczy przy ul. Przylesie 7

Szczecin Osiedle Słoneczne – schronisko PTSM w szkole nr 74

Szczecin Dąbie – Harcerski Ośrodek Morski, ul. Żaglowa 2

Szczecin Dąbie – Ośrodek Turystyki Wodnej PTTK ul. Przestrzenna 7

Przeciętny spadek koryta rzeki na proponowanej trasie spływu kajakowego od Niepołtka do Szczecina wynosi zaledwie około 0,4‰, z czego 15,4 km płynie po dużych jeziorach Płoń i Miedwie. Po odjęciu trasy jeziorowej przeciętny spadek przekroczy 0,5‰. Na poszczególnych odcinkach spływu rozkłada się on nierównomiernie i wynosi (w kolejności: odcinek, odległość w

km, spadek):

Niepołcko – J. Płoń (początek) 64,9 – 50,5 0,63‰

J. Płoń – J. Miedwie (początek) 43,7 – 32,7 0,19‰

J. Miedwie – Jezierzycy 24,1 – 13,6 0,14‰

Jezierzycy – Szczecin Dąbie 13,6 – 0,0 0,92‰

74,30 km 3,30 km 0,00 km

Źródła rzeki, położone się w lasach pomiędzy Barlinkiem a wsią Płonno na terenie Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego na wysokości ponad 40 m n.p.m.

71,50 km 0,50 km 3,30 km

Wyływ Płoni z jeziora bez nazwy.

71,20 km 0,20 km 3,80 km

L Ujście dopływu z J. Barlińskiego (56,6 m n.p.m.) – cienkiej, najczęściej pozbawionej wody,

niegdyś uregulowanej strugi, płynącej przez miasto, charakteryzującej się bardzo dużym spadkiem (22 m na 3 km – ponad 7%). Wrześniowski napisał w 1974 r., że spłynięcie tędy kajakiem jest możliwe przy wysokim stanie wody. Od tego czasu nic się nie zmieniło. Ale kajakarze doświadczeni, uparci i lubiący walkę z przeszkodami naturalnymi i sztucznymi mogą spróbować swych sił (zwłaszcza w pustych, polietylenowych jedynekach o długości 3 m, którymi można przepłynąć prawie wszystko).

71,00 km 6,10 km 4,00 km

P Młyn Papiernia i most drogi Barlinek – Pełczyce.

64,90 km 2,80 km 10,10 km

LNiepołcko, most na drodze z Barlinka w kierunku J. Płoń. Obok zniszczony młyn. Stąd koryto rzeki jest dostatecznie szerokie do spływu kajakiem.

Początek szlaku kajakowego rzeki Płoni.

Znajdujemy się na terenie Barlinecko-Gorzowskiego Parku Krajobrazowego. Płonia płynie wąskim korytem w dolinie o szerokości 0,5 do 1 km, terenem łąkowym z kępami drzew (olchy) i krzaków (czarny bez). Liczne płycizny, obfita roślinność denna, krzaki, drzewa, niskie kładki oraz 6 progów regulacyjnych – to przyjemności gimnastyczne pierwszego dnia spływu.

Niewielka głębokość może przy niskich stanach wody powodować konieczność holowania kajaka.

62,10 km 3,10 km 12,90 km

Most na drodze Laskówko (**L**) – Jagów (**P**). Niedaleko granica parku.

59,00 km 2,00 km 16,00 km

Lokalny mostek. W pobliżu wieś Dobrzysław - dobre miejsce biwakowe.

57,00 km 4,10 km 18,00 km

Most na drodze **Płońsko** (**L**) – **Warszyno** (**P**). Rzeka płynie pośród podmokłego lasu olchowego, mając zwężony nurt z powodu porostania brzegów trzcina.

52,90 km 2,40 km 22,10 km

P Przywodzie, most lokalnej drogi; miejsce biwakowe (wieś 300 m od prawego brzegu).

50,50 km 6,80 km 24,50 km

J. Płoń (16,1 m n.p.m., powierzchnia 738,5 ha, maksymalna głębokość 4,5 m, długość do 6,7 km, szerokość do 1,6 km, rozwinięcie linii brzegowej niewielkie). Jezioro rynnowe, położone w kierunku północno-zachodnim Szeroki pas trzciny i muliste dno czynią brzegi niedostępnymi. Najbardziej dostępna do biwakowania jest północno – zachodnia część brzegów (okolice wsi Żuków – Karsko). Można też zatrzymać się na odpoczynek na lewo od ujścia rzeki przy osadzie Czartowo oraz w połowie jeziora (Kluki, Oćwieka). Wydłużony kształt jeziora przy jego płytkości powoduje powstawanie przykrych fal przy wiatrach zachodnich i północnych, a więc częstych w Polsce, przed którymi nie ma jak się ukryć.

W Przelewicach (6 km od wsi Kluki) znajduje się ogród dendrologiczny założony w 1923 r. przez Conrada Borsiga, ówczesnego właściciela wsi. Park o powierzchni 22 ha zaliczany jest do najwartościowszych placówek dendrologicznych w Polsce. Wyróżnia się dużymi kolekcjami drzew i krzewów. Występują tutaj prawie wszystkie gatunki iglaste, które można uprawiać w naszym klimacie. Do osobliwości w ogrodzie należą: dawidia chińska, świerk tygrysi, świerk Brewera, świerk Wilsona, klon kosmaty, sosna drobnokwiatowa. Rosną tutaj także egzotyczne drzewa jak: bambusy, cedry, drzewa mamutowe i figowe. Żyzne gleby i dobre warunki fitoklimatyczne i mikroklimatyczne sprzyjają uprawie roślin obcego pochodzenia. Dzięki tym cechom i walorom ogród dendrologiczny jest żywym muzeum i podlega ochronie jako zabytek.

43,70 km 0,40 km 31,30 km

Wyptyw rzeki z jeziora. Do J. Miedwie Płonia płynie skanalizowanym, prostym, obwałowanym odcinkiem, zwanym Kanałem Płońskim. Położone z prawej strony starorzecze nie jest dostępne dla kajaków.

43,30 km 3,20 km 31,70 km

Most na drodze nr 122 Pyrzyce – Choszczno. Przebiega nim czerwono znakowany szlak pieszy „Ziemi Pyrzyckiej”, prowadzący z Pyrzyc do Morzyczyna.

40,10 km 2,00 km 34,90 km

Mostek.

38,10 km 3,20 km 36,90 km

L Ujście *Rowu (Kanału) Stróżewskiego*

36,10 km 0,90 km 40,10 km

LKluczewo, most kolejowy linii Pyrzyce – Stargard.

35,20 km 1,70 km 42,00 km

LOkunica, most drogi nr 106 Pyrzyce – Stargard.

33,50 km 0,80 km 43,70 km

L Ujście *Kanału Młyńskiego*, czyli dolnego odcinka rzeki *Siciny*, płynącej przez Pyrzyce.

32,70 km 4,60 km 44,50 km

J. Miedwie (14,0 m n.p.m, pow. całkowita 3491,0 ha, maksymalna głębokość 43,8 m (kryptodepresja – dno jeziora stanowi najniższy punkt w Polsce!), długość 16,2 km, szerokość do 3,2 km). Jezioro przepływamy tylko przy sprzyjającej, bezwietrznej pogodzie.

UWAGA! Płytkość (!) i rozległość akwenu powoduje szybkie powstawanie dużych fal o wysokości do 1,5 m, niebezpiecznych nawet dla większych łodzi. W tym miejscu należy wykazać respekt przed naturą i dla własnego bezpieczeństwa dobrze obserwować pogodę!

Warto zrobić dzień przerwy w Morzyczynie w celu zwiedzenia Stargardu (dojazd autobusem PKS). Znajduje się tu największy na Pomorzu Zachodnim zespół zabytków architektury gotyckiej. Niewiele osób wie, że przedmieściami Stargardu przebiega 15 południk wschodniej długości geograficznej, który służy za podstawę do obliczania czasu strefy środkowoeuropejskiej. Świadczy o tym pomnik przy ul. Szczecińskiej.

Jeziro Miedwie położone na Równinie Pyrzycko-Stargardzkiej jest piątym co do wielkości jeziorem w Polsce. Posiada kształt wielkiej, wydłużonej rynny, ciągnącej się południkowo przez ponad 16 km. Ma słabo rozwiniętą linię brzegową (jej długość to tylko 39 km), brzegi są niskie, prawie bezleśne, a w południowej części podmokłe. Jezioro otaczają wzgórza morenowe, wyznaczające granice dawnego pra-Miedwia, którego powierzchnia w średniowieczu była znacznie większa. Cystersi z Kołbacza budując jazy młyńskie na Płoni sdpiętrzyli wody jeziora o prawie 2,5 m, co spowodowało zalanie terenów niżej położonych i połączenie wód Miedwia z wodami jezior Płoń i Będgoszcz. Prowadzone w II połowie XVIII w. prace melioracyjne obniżyły poziom lustra wody do obecnego stanu. Na uzyskanych terenach założono nowe osady rolnicze.

Miedwie jest terenem intensywnej gospodarki rybackiej. W wodach jeziora żyje wiele gatunków ryb, m. in. sielawa, szczupak, okoń, węgorz i leszcz, a także słynna sieja miedwieńska (ryba głębinowa), z którą związana jest miejscowa legenda o przeorze klasztoru cystersów w Kołbaczu, który za porcję tej ryby obiecał diabłu duszę, a potem go przechytrzył. Ciekawostką jest, że diabeł miał tę rybę dostarczyć z Litwy. A tam, nad Wigrami (teraz polskimi, ale niegdyś należącymi do Jagiełły, pierwotnie litewskiego księcia) funkcjonuje identyczna legenda o sielawie, tyle że dotycząca brata z zakonu kamedułów! Ciekawa sprawa z tymi legendami ... Na jeziorze żyją też liczne gatunki ptactwa wodnego.

Oprócz Płoni, która przepływa przez jezioro, uchodzą do niego jeszcze Gowienica (nie wpadająca do Rostoki Odrzańskiej) oraz Ostrowica i kilka mniejszych cieków. Na północnym brzegu jeziora położona jest wieś Morzyczyn (znana miejscowość turystyczno-wypoczynkowa). Nad brzegami jeziora leży także kilkanaście wsi i mniejszych osad. W okolicach Żelewa znajduje się ujęcie wody pitnej dla Szczecina, doprowadzanej do miasta wybudowanym w latach siedemdziesiątych XX w. rurociągiem o długości 30 km.

Morzyczyn to wieś położona nad brzegiem J. Miedwie 1 km od stacji PKP Miedwiecko na linii

Szczecin – Stargard. Do wsi można dojechać miejskimi autobusami ze Stargardu. Stanowi ona duży ośrodek wypoczynku świątecznego oraz sportów wodnych dla mieszkańców Szczecina i Stargardu. Znajduje się tu szereg ośrodków wczasowo-wypoczynkowych i sportowo-rekreacyjnych, dysponujących blisko 3 tysiącami miejsc noclegowych; kemping, plaża, stacja wodna, wypożyczalnia sprzętu pływającego. Większość obiektów zlokalizowana jest w lesie typu parkowego, a nad jeziorem biegnie nadbrzeżna promenada o długości 2,5 km.

Motel „Polonus”, ul. Szczecińska 8, tel.: 0*91 561 00 12

Ośrodek Wypoczynkowy „Zacisze”, tel.: 0*91 561 00 85

Ośrodek Rekreacji i Wypoczynku, tel.: 0*91 561 00 23 (domki kempingowe, pole namiotowe).

28,10 km 4,00 km 49,10 km

L Ujście dopływu z **J. Będgoszcz** w postaci kanału, który stanowi dolny odcinek rzeki **Ostrowicy**. Do ośrodka wypoczynkowego nad J. Będgoszcz mamy stąd około 7 km (w tym 4 km samym jeziorem), a do wypływu Płoni z J. Miedwie jest około 4 km (łącznie 11 km).

24,1 km 0,20 km 53,10 km

Wypływ rzeki z jeziora Miedwie znajduje się pośrodku zachodniego brzegu jeziora przed wyraźnym półwyspem, naprzeciw Koszewka. Odnalezienie ułatwia obecność kołków drewnianych (uwaga!). Płynąc z Morzyczyna na południe (wtedy wypływ będzie znajdował się za półwyspem) mijamy Jęczydół, pozostałość niemieckiej torpedowni, ujęcie wody w Żelewie i wieś Żelewo. Pokonamy wtedy dodatkowo dystans 8,5 km (32,6 km do ujścia rzeki). A z J. Będgoszcz będzie to odcinek o długości 35 km. Oba miejsca są dogodnym początkiem jedno-

lub dwudniowych spływów w okolicach Szczecina. Wodując kajaki przy moście drogi nr 3 Szczecin – Gorzów Wielkopolski na *Krzeknie* lub *Bielicy* płyniemy dalej przez J. Będgoszcz, kończąc na przykład pierwszy etap w Kołbaczu po 14 lub 16 km (trasa idealna na marzec lub listopad, pod warunkiem noclegu pod dachem, np. w szkole).

23,90 km 0,60 km 53,30 km

L-30 Most drogi Żelewo – Dębina, pod nim jaz. Konieczność przeniesienia kajaków. Płynąc do Kołbacza należy się liczyć z możliwością wydłużenia czasu spływu ze względu na przeciwny wiatr, nękający nas bezkarnie na płaskim, odkrytym terenie.

23,30 km 1,60 km 53,90 km

J. Żelewo (Żelewko) – 13,8 m n.p.m., powierzchnia 75,0 ha, głębokość maksymalna 6,5 m, długość 2,3 km, szerokość do 500 m. Płynąc dalej trzymamy się lewego (zachodniego) brzegu aby nie przegapić krótkiego przesmyku, prowadzącego na J. Płonno.

21,30 km 0,10 km 55,50 km

Połączenie z J. Płonno.

21,60 km 0,50 km 55,60 km

J. Płonno (13,6 m n.p.m., powierzchnia 9,5 ha, maksymalna głębokość 3,2 m, długość 1200 m, szerokość do 200 m). Zwęża się i w pobliżu wsi Kołbacz przechodzi w koryto rzeki.

21,10 km 0,70 km 56,10 km

L Dopływ z J. Zaborsko.

20,40 km 0,80 km 56,80 km

P W pobliżu wypływu Płoni z jeziora; grodzisko z IX-X w.

19,60 km 6,00 km 57,50 km

LKołbacz, most lokalnej drogi, łączącej szosy nr 3 i 10. Może zaistnieć konieczność przeprowadzenia kajaków przy niskim stanie wody. Niżej Płonia wpływa w lasy, mając z lewej strony Puszcę Bukową, chronioną jako Park Krajobrazowy, a z prawej Puszcę Goleniowską – i rozpoczyna swój najpiękniejszy odcinek. Równocześnie pojawiają się uciążliwości, które towarzyszą każdej rzece, płynącej przez tereny leśne. Ale przeważają wrażenia estetyczne. Szczególnie piękny jest ten odcinek wczesną wiosną, gdy kwitną rośliny leśnego runa, a buki okrywa seledynowa mgiełka wczesnych liści oraz jesienią po pierwszych przymrozkach, gdy Knieja Bukowa płonie żółcią i czerwienią.

Kołbacz jest dużą wsią, liczącą 1400 stałych mieszkańców i lokalnym ośrodkiem usługowym. W średniowieczu był wsią cysterską i umowną „stolicą” tego zakonu, sprowadzonego z Danii w 1173 r. przez Warcisława Świętoborza, kasztelana szczecińskiego. Cystersi, specjalizujący się w rolnictwie, zaktywizowali znacznie okolicę pod względem gospodarczym. W XIII i XIV w. wzniesli klasztor, kościół i szereg obiektów gospodarczych, otoczonych fortyfikacjami. W okresie reformacji zakon ten uległ likwidacji w 1537 r., a poklasztorne zabudowania przebudowano na letnią rezydencję książąt szczecińskich, która uległa zniszczeniu w czasie wojen szwedzkich i została rozebrana. Nowożytna karta w historii Kołbacza rozpoczęła się dopiero w 1967 r., gdy powołano Zakład Doświadczalny Instytutu Zootechniki w Krakowie, dla którego wybudowano w latach siedemdziesiątych na licencji włoskiej pierwszą w kraju przemysłową fermę tuczu trzody chlewnej i bydła. Obok starego Kołbacza powstało wraz z fermą nowe osiedle mieszkaniowe.

We wsi zachowały się liczne zabytki architektury. W centrum wznosi się potężny, ceglany kościół romańsko-gotycki z 1210-1347 r. ze wspornikową rozetą w szczycie elewacji. Dawniej była to trzynawowa bazylika z transeptem, do której przylegał budynek klasztorny. W XVII w. rozebrano nawy boczne, a nawę główną przebudowano na spichlerz zbożowy. Do dzisiaj funkcjonuje w niej magazyn; celom sakralnym służy tylko prezbiterium i transept! W kościele tym został pochowany najświetniejszy władca Pomorza, książę Barnim I. W posadzce przy wejściu zachowała się tablica ku czci misjonarzy, pomordowanych w trakcie chrztu Pomorza w 1124 r.

Z budynku klasztornego, tworzącego niegdyś czworobok z krużgankami i wirydażem, zachował się tzw. Dom Konwersów (świeckich braci zakonnych), zbudowany z cegły w XIII w. (odrestaurowany) oraz Dom Opata (również z XIII w.). Z pocysterskich zabudowań gospodarczych ocalała gotycka ceglana stodoła z XV w., jedyna tego typu na Pomorzu. Pozostałością dawnych umocnień obronnych jest ceglana baszta z XV w., tzw. Więzienna, usytuowana w pobliżu mostu na Płoni. W pałacu klasycystycznym z końca XVIII w. mieści się obecnie siedziba dyrekcji zakładu doświadczalnego.

Obok pałacu i w otoczeniu Domu Konwersów umieszczono liczne głazy narzutowe, zebrane z okolicznych pól i ustawione tu w postaci pomników z pamiątkowymi tablicami. Największym jest tzw. Miedwieński Kamień (zwany również Czarcim Głazem), alandzki granit rapakiwi o obwodzie 9 m, wysokości 2,2 m i ciężarze 40 ton, na którym umieszczono w 1973 r. tablicę z okazji 800-lecia Kołbacza.

W tym miejscu należy zrobić postój na zwiedzanie.

13,60 km 3,40 km 63,50 km

SZCZECIN-JEZIERZYCE, most na ul. Mostowej. Przed nim znajdują się dwa stawy: Cysterski i Klasztorny, na brzegach których można zrobić odpoczynek. Niski stan wody pod mostem może zmusić nas do przeprowadzenia kajaków. Dobre miejsce do rozpoczęcia jednodniowego spływu miejskim odcinkiem Płoni.

10,20 km 1,30 km 66,90km

LSZCZECIN-STRUGA, most drogi nr 10 Szczecin-Bydgoszcz (Szosa Stargardzka). Przed mostem na lewym brzegu znajdują się tereny byłej Fabryki Kontenerów UNIKON. W osadzie założono w 1528 r. pierwszą na Pomorzu Zachodnim papiernię. Tu niestety czeka nas pierwsze na terenie miasta Szczecina przenoszenie kajaków.

8,90 km 0,40 km 68,20 km

P Leśniczówka Morawsko - wysoki, suchy brzeg na zakolu rzeki; pod lasem możliwość biwaku niewielkiej grupy.

8,50 km 3,10 km 68,60 km

P *Chelszcząca* - odgałęzienie Płoni, wpadające także do Jeziora Dąbskiego.

Dalej płyniemy wśród wysokich piaszczystych brzegów. Rzeka meandruje zbliżając się do drogi Szczecin – Goleniów. Na odcinku Płoni równoległym do tej trasy znajduje się podwodny próg, niebezpieczny przy niskim stanie wody.

5,40 km 0,30 km 71,70 km

Most drogi Szczecin – Świnoujście (koniec autostrady niemieckiej).

5,10 km 0,60 km 72,00 km

Most kolejowy linii Szczecin – Stargard. Niżej Płonia przybiera charakter obwałowanego

kanału.

4,50 km 1,30 km 72,60 km

L-100 Jaz dawnego młyna Rudnik przy Stawie Bobrowym, mostek. Trudne wyjście z wody na stromy brzeg kanału; przenoska na odległość ok. 30 m. Długość przenoski zależy od jej trasy. Jest to teren prywatny, czasem pracownicy utrudniają przejście.

Wkraczamy na tereny dzielnicy Szczecina o nazwie Dąbie, które będą nam towarzyszyły do J. Dąbie.

3,20 km 0,40 km 73,9 km

Most kolejowy linii Szczecin – Stargard.

2,80 km 0,50 km 74,30 km

Most kolejowy linii Szczecin – Świnoujście.

2,30 km 0,30 km 74,80 km

P-150 Jaz dawnego młyna Rogownik z mostem; wychodzimy na prawy brzeg przed betonowym nabrzeżem i przenosimy kajaki na odległość około 80 m.

2,00 km 0,20 km 75,10 km

Most ul. Pomorskiej.

1,80 km 0,40 km 75,30 km

Most ul. Raławickiej.

1,40 km 0,50 km 75,70 km

P-300 Most ul. A. Krzywoń, z prawej strony kościoła. Tutaj czeka nas ostatnie przenoszenie kajaków – lądujemy na prawym brzegu przy rurze łączącej brzegi i niesiemy kajaki przez ulicę i most.

UWAGA! duży ruch samochodowy .

0,90 km 0,90 km 76,20 km

Most ul. Przestrzennej, za nim przystań kutrów rybackich spółdzielni "CERTA"

0,00 km 0,00 km 77,10 km

Ujście Płoni do J. Dąbie Małe. Stąd płyniemy w prawo do przystani Harcerskiego Ośrodka Morskiego (ul. Żaglowa 2), gdzie ma swoją siedzibę Klub Sportu i Turystyki Kajakowej „Wiry” lub w lewo do Ośrodka Turystyki Wodnej PTTK przy ul. Przestrzennej 7, gdzie możemy zakończyć spływ.

Jeziro Dąbie jest jeziorem deltowym, leżącym na wysokości 0,1 m n.p.m. w Dolinie Dolnej Odry, powstałym z dawnej zatoki Zalewu Szczecińskiego. Posiada powierzchnię 5600 ha, długość 15 km, szerokość przeciętnie 3,5 km, maksymalną głębokość 4,2 m. Brzegi jeziora są niskie, podmokłe i zatorfione. Przez Dąbie przebiega wschodnia odnoga rzeki Odry, zwana Regalicą. Dzięki kanałom łączącym główny nurt Odry z Dąbiem powstało kilka wysp, z których największe: Dębina (516 ha), Czarnołęka (270 ha), Mienia i Mewia Łacha włączono w system żeglugowy portu szczecińskiego. Nad południowym brzegiem jeziora w Dąbiu przy ul. Przestrzennej i Żaglowej zostały zlokalizowane główne przystanie i ośrodki wodne Szczecina.

Uwagi

Nowicjuszom nie polecam płynięcia rzeki Płoni powyżej jeziora Miedwie. Górny odcinek rzeki do jeziora Płoń jest bardzo uciążliwy z powodu znajdujących się w nurcie pozostałości po młynach. Zarówno jezioro Płoń, jak i kanał Płoni łączący je z Miedwiem, ze względu na swoje ułożenie równoleżnikowe bywają bardzo męczące ze względu na przeważający kierunek wiatrów. Podobnie uciążliwa, a dla mniej wprawnych wręcz niebezpieczna bywa przeprawa przez jezioro Miedwie

Polecam natomiast odcinek Płoni poniżej Miedwia i w tym przypadku najlepszym miejscem do zwodowania kajaków jest jaz na drodze łączącej Żelewo z Dębiną , skąd pozostaje do pokonania 53,30 km rzeki.

Na spływ jednodniowy polecam odcinek „miejski” rzeki, w całości położony w granicach Szczecina. W tym przypadku należy wodować kajaki w pobliżu mostu na ulicy Mostowej w Szczecinie-Jezierzycach.